

[Forsvarsministeren.]

sammen med det engelske panserregiment under den nordeuropæiske regions overkommando og står altså som et forsvar udenfor landets grænser for adgangsvejene til Danmark. Når kommandoet vil blive noget forøget, hænger det naturligvis sammen med hele den ændrede karakter, som dette kommando har fået, ikke mindst siden vi i fjor vedtog den rigsdagsbeslutning, der instituerede det fælles vesteuropæiske forsvar. Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen talte om den uændrede overenskomst, der omtaltes i bemærkningerne til lovforslaget i fjor; jeg vil hertil sige, at det er i første række de økonomiske betingelser for kommandoets ophold udenfor Danmarks grænse i den skikkelse, det har haft gennem overenskomsten mellem Danmark og England, der her er tale om.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen mente, at tiden var inde til at trække kommandoet hjem. Jeg er ikke enig med det ærede medlem deri udfra den betragtning, jeg nys gjorde gældende, at situationen for det danske kommando såvel som for de styrker af andre nationaliteter, som styrken samarbejder med, så afgørende er ændret, og at øjeblikket nu for en hjemtrækning efter min bedømmelse i hvert fald så nogenlunde ville være det dårligst valgte tidspunkt, man kunne finde, hvadenten man betragter hele dette problem udefra eller indefra.

Jeg vil blot minde det ærede medlem hr. Johs. Christiansen om den betragtning, som fra et stort flertal i folketinget kom til orde i fjor, og jeg vil gerne have lov at citere et par linier deraf. Da man behandlede den rigsdagsbeslutning, der drejede sig om den fælles vesteuropæiske forsvarsstyrke, sagde det store flertal i udvalget:

„Det er en forudsætning, at danske styrker først og fremmest skal bidrage til forsvaret af selve Danmark, og at de derfor enten placeres på dansk område eller således, at de dækker adgangen til Danmark. Udvalgets flertal er af den opfattelse, at danske troppestyrker, der — placeret i Nordtyskland — dækker Danmarks sydgrænse, deltager i landets forsvar i mindst lige så høj grad, som hvis de var placeret i selve Danmark.“

Det er den hovedbetragtning, som et stort flertal har været enigt om i fjor, og jeg kan ikke se, at der kan rokkes ved den i år. Det er på den baggrund, jeg synes, at de bemærkninger, der er kommet både fra det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) og det ærede medlem hr. Alfred Jensen,

er helt bagvendte og ikke passende til den situation, som faktisk består i øjeblikket.

Jeg skal ikke følge det ærede medlem hr. Johs. Christiansen ind i en diskussion om problemet om de 18 måneders tjenestetid. Der er jo, som det ærede medlem ved, nedsat et udvalg til at behandle alle de spørgsmål, der står i forbindelse hermed, også de spørgsmål, som berører de forudsætninger for indførelsen af 18 måneders tjenestetid, som er anført i sin tid, da den nuværende regering gav sit svar til Paris, inden man endelig i Lissabon fik godkendt de planer, som vi dér havde fremsat efter Paris-forhandlingernes afslutning.

Det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) mente, at det var et irritationsmoment at have danske styrker stående på de steder, hvor de står i øjeblikket, og at dette irritationsmoment var af den beskaffenhed, at det ikke ville tjene fredens interesser. Jeg forstår overhovedet ikke denne betragtning. Alt det, der foregår i øjeblikket både med hensyn til vort eget forsvar og til Vesteuropas forsvar iøvrigt, har nemlig kun en eneste interesse, og det er fredens interesse.

Det samme vil jeg sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, som filosoferede meget over de krigeriske begivenheder, som under en eller anden hypotetisk situation kunne tænkes at blive udviklet. Jeg skal ikke indlade mig på en diskussion om hypoteser i så henseende, idet det problem, der foreligger for os i forbindelse med forslaget, er meget enkelt og let overskueligt. Det, der er tale om for vort vedkommende, er ganske simpelt, at vi igennem de dispositioner, som vi træffer i fællesskab med lande og folk, der ser ens på den almindelige verdenspolitiske udvikling, kun har eet formål, og det er det at hindre, at den kolde krig, som i hvert fald ikke er sat i gang fra Vesteuropas side, skal udvikle sig til at blive en varm krig.

Det ærede medlem fremdrog nogle eksempler på, hvad der skulle være skrevet i et eller andet blad. Jeg måtte måske som modpol fremstille det, der kunne stå f. eks. i „Land og Folk“; så kan det ærede medlem foretage en afvejning af, fra hvilken side den mest ansvarlige tale og skribentvirksomhed kommer. Jeg synes, at det ærede medlem skal lytte til de ansvarlige taler, der holdes fra dansk side. Jeg havde indtryk af, at han i så henseende ikke havde så forfærdelig meget at beklage sig over.

Da den højtærede formand har gjort det ærede medlem opmærksom på, at de af ham berørte problemer ikke hører med til